

Міністерство освіти і науки України
Херсонський державний університет
Кафедра мовознавства

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Завідувач кафедри мовознавства

проф. Гайдаєнко І.В.

«28» серпня 2017 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

2.3.4. «ПРАКТИКУМ З РЕДАГУВАННЯ, ПЕРЕКЛАДУ І ТРАНСФОРМАЦІЇ МЕДІАТЕКСТІВ»

Спеціальність 035.01 Філологія (українська мова та література)

Факультет української філології та журналістики

2017– 2018 навчальний рік

Робоча програма з дисципліни «Практикум з редагування, перекладу і трансформації медіатекстів» для студентів спеціальності 035.01 Філологія (українська мова та література)

Розробники: Окуневич Т.Г., кандидат педагогічних наук, доцент

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри мовознавства

Протокол від «28» серпня 2017 року № 1

Завідувач кафедри мовознавства

(проф. Гайдаєнко І.В.)
(підпис)

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів 4	Галузь знань 03 Гуманітарні науки Спеціальність 035.01 Філологія (українська мова та література)	Варіативна	
Модулів – 1	Рівень вищої освіти: бакалавр	Рік підготовки:	
Змістових модулів – 2		4-й	
Загальна кількість годин – 120		Семестр	
		7 –й	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2 самостійної роботи студента – 5		Лекції	
		24 год.	
		Практичні, семінарські	
		16 год.	
		Лабораторні	
		Самостійна робота	
	80 год.		
	Вид контролю: залік		

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить:

для денної форми навчання – 55 % /45 %

для заочної форми навчання –

2. МЕТА І ЗАВДАННЯ КУРСУ

Програма нормативної дисципліни спрямована на поглиблення знань, умінь і навичок студентів із редагування, перекладу і трансформації медіатекстів .

Метою курсу є: ознайомити студентів із загальнотеоретичними й методологічними завданнями редагування, перекладу й трансформації медіатекстів, сформувати необхідні практичні вміння з підготовки до друку різних видів текстів та навички виконавських функцій; систематизувати необхідні знання з урахуванням особливостей перекладу текстів із близькоспоріднених мов засобами правильного (адекватного) перекладу різних мовних одиниць і явищ двох мов; забезпечити ґрунтовне оволодіння студентами лексико-граматичними, семантичними, а також стильовими аспектами перекладу, методами і прийомами редакторської роботи з текстами газетних і журнальних видань, їх тематичною і композиційною структурою, фактологічним матеріалом, мовою і стилем відповідно до чинних норм тих наук, з якими взаємодіє редагування (лінгвістика, психолінгвістика, логіка тощо).

Завдання курсу:

теоретичні – сформувати у студентів уміння логічно мислити, здобувати, запам'ятовувати, порівнювати, узагальнювати, оцінювати інформацію; переконати у необхідності різнобічного особистісного вдосконалення та розвитку, формування професійної компетенції; розкрити роль редактора у процесі роботи з перекладами, та особливості їх з урахуванням розвитку духовної культури суспільства;

пізнавальні: допомогти студентам опанувати методики аналізу тестів-перекладів та редагування текстів ЗМІ; з'ясувати особливості різновидів медіатекстів (журналістського, PR, рекламного); ознайомити з методикою редакторського аналізу текстів медіавидань; окреслити відмінності структури тексту в межах певного жанру, особливості композиції та архітектоніки редагованого тексту; розкрити технологію редагування й перекладу різножанрових медіатекстів; визначити шляхи вдосконалення рукопису-перекладу в процесі його підготовки до друку; ознайомити з нормативною базою редагування; розкрити особливості редагування й перекладу текстів різних журналістських жанрів;

практичні: забезпечити оволодіння студентами методами тематичного та фактологічного аналізу медіатекстів, методикою редакційно-технічної обробки рукопису та його комп'ютерного варіанта, сформувати вміння працювати із текстом-перекладом, ознайомити із загальними й спеціальними нормами редагування, перекладів медіатекстів; дати змогу засвоїти основи редагування текстів-перекладів з метою глибшого усвідомлення й осмислення теорії редагування; сформувати вміння й навички практичного володіння прийомами роботи з перекладами у професійній діяльності редактора;

методичні: забезпечити оволодіння студентами методикою редагування текстів ЗМІ, прийомами і засобами редакторського аналізу тексту: різними видами правки (вичитування, доопрацювання, переробки, скорочення), технікою аналізу тематичної, композиційної і логічної організації тексту, роботою з фактологічним матеріалом, коректурними знаками для виправлення текстової частини різних видань (газет, радіо, телебачення, Інтернету);

Вивчення курсу ґрунтується на нових технологіях навчання й ураховує розвиток таких **компетентностей:**

Загальних:

- здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел;

- здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями;
- здатність використовувати знання іноземної мови в професійній діяльності.

Фахових:

- здатність вільно володіти українською мовою, адекватно використовувати мовні ресурси, демонструвати сформовану мовну й мовленнєву компетенції в процесі фахової і міжособистісної комунікації, володіти різними засобами мовної поведінки в різних комунікативних контекстах;

- здатність аналізувати сучасні процеси і тенденції розвитку мультимедійного світу, впливу медіа на масову мовну свідомість, розуміти роль та значення медійного світу в професійному та особистісному становленні людини;

- здатність застосовувати прийоми загального, літературного та технічного редагування, аналізувати стилістичний та змістовий складники авторського рукопису; відновлювати логічну структуру тексту; здійснювати аналіз видавничих архівів; організувати й підтримувати роботу редакційного осередку; володіти методиками і техніками редагування та коректури тексту.

Програмні результати навчання. З урахуванням вимог освітньо-професійної програми та в процесі вивчення її студенти повинні:

- знати особливості та основні принципи функціонування різних видів засобів масової інформації; основні прийоми впливу засобів масової інформації на особу та їх наслідки; основні закони виникнення, створення, збирання, обробки, зберігання, розповсюдження та сприйняття медіа-інформації й принципи культури спілкування в інформаційному просторі;

- знати структуру, властивості та ознаки документних потоків і масивів; методи їх аналізу та оцінки; методи і способи документування; системи документних комунікацій; класифікацію і типологізацію документів; характеристики документів на новітніх носіях інформації;

- знати основи видавничої справи та редагування; організацію і зміст процесу редагування; види й методик редагування; особливості редагування різних видів видань;

- уміти працювати з теоретичними та науково-методичними джерелами (зокрема цифровими), знаходити, обробляти, систематизувати й застосовувати в професійній діяльності сучасну наукову інформацію, бібліографію, комп'ютерні технології;

- застосовувати знання з теорії та практики документознавства, управління документаційними процесами в аспектах документаційного забезпечення діяльності установ, електронного документообігу, з організації референтської та офісної діяльності;

- володіти прийомами загального, літературного та технічного редагування; бути здатними аналізувати стилістичний та змістовий складники авторського рукопису; відновлювати логічну структуру тексту; здійснювати аналіз видавничих архівів; організувати й підтримувати роботу редакційного осередку; володіє методиками і техніками редагування та коректури тексту;

- орієнтуватися в сучасному медіапросторі, вміти аналізувати основні принципи функціонування різних видів масової інформації; здійснювати аргументований критичний огляд аудіовізуальної та друкованої інформації; прослідкувати особливості впливу інформації на особистість;

- ефективно спілкуватися в колективі, науково-навчальній, соціально-культурній та офіційно-ділових сферах; виступати перед аудиторією, брати участь у дискусіях, обстоювати власну думку (позицію), дотримуватися культури поведінки й мовленнєвого спілкування;
- навчатися впродовж життя і вдосконалювати з високим рівнем автономності набуту під час навчання кваліфікацію;
- організовувати, аналізувати, критично оцінювати, нести відповідальність за результати власної професійної діяльності.

3. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мова газети і мова електронних ЗМІ. Види журналістських текстів за способом викладу в них матеріалу та особливості їх редагування. Різновиди журналістських текстів за їх жанрово- та структурно-стилістичними особливостями. Особливості відбору та викладу матеріалу в текстах різних жанрів газетно-публіцистичного стилю. Поняття трансформації. Мовні аспекти трансформації. Мова газети. Мова радіо і телебачення.

Текст як основний об'єкт редакторського аналізу. Текст як цілісність та його окремі компоненти. Методика редакторського аналізу композиції рукопису. Текст, його структура й структурні одиниці (елементи, компоненти тексту). Методика редакторського оцінювання композиції рукопису. Залежність композиції від виду та жанру повідомлення. Текст і заголовок. Функції та призначення заголовка медіатексту. Методика редакторського аналізу рубрикації. Типові змістово-структурні, жанрово-стильові та композиційні помилки.

Основи та структура редакторського аналізу тексту. Механізми реданалізу. Аналіз тематичної структури матеріалу. Аналіз актуальності теми. Редакторський висновок. Особливості редакторського аналізу тексту. Види правки тексту й практика засобів масової інформації. Помилки та їх види. Значущі й незначущі помилки.

Аспекти перекладу медіатекстів. Лінгвосеміотичні аспекти перекладу (поняття мовного знака; семантична структура мовного знака; використання мовних знаків і структур у процесі вербальної одномовної і багатомовної комунікації). Культурологічні та соціологічні аспекти перекладознавства (проблема взаємодії мови і культури; територіальні діалекти і жанрово-стилістична класифікація перекладу). Прагматичні аспекти перекладознавства (типи прагматичних відносин при перекладі; прагматична адаптація перекладу;).

Категорії та одиниці перекладу. Еквівалентність, адекватність та оцінка перекладу. Об'єктивне та суб'єктивне в перекладі. Проблема перекладності, неперекладності і всеперекладності.

Види та типи перекладу. Типи міжмовних трансформацій: лексичні трансформації (транскрибування і транслітерація, лексико-семантичні заміни – конкретизація, генералізація, модуляція); граматичні трансформації (синтаксичне уподібнення, членування речення, об'єднання речень, граматичні заміни – форми слова, частини мови або члена речення); лексико-граматичні трансформації (антонімічний переклад, експлікація і компенсація. Відмінності між письмовим та усним перекладом. Правила

повного письмового перекладу. Етапи роботи над реферативним перекладом. Особливості анотаційного перекладу. Усний послідовний переклад як вид мовленнєвої діяльності. Переваги й недоліки синхронного перекладу. Синхронізація відео тексту й переклад з аркуша.

Лексичні відповідності в перекладацькій діяльності. Види міжмовних перекладних лексичних елементів. Наявність міжмовної омонімії. Особливості перекладу інтернаціоналізмів. Способи перекладу сталих словосполучень (фразеологічні еквіваленти, часткові еквіваленти, фразеологічний аналог, контекстуальне відтворення, калькування, описове витлумачення). Переклад емоційно-оцінних одиниць. Специфіка перекладу термінів (відтворення терміна відповідником-інтернаціоналізмом; запозичення терміна; калькування; семантизація терміна). Українсько-російська та російсько-українська розрізнявальна лексика.

Труднощі перекладу граматичних значень. Розходження в обсязі граматичних категорій. Невідповідність часткових граматичних значень. Розходження в узгоджувальних можливостях (синтаксичному значенні роду). Відсутність семантичної та функціональної тотожності. Наявність двох або декількох адекватних граматичних відповідників. Можливість вираження граматичного значення лексемами іншої частини мови. Уживання в тексті перекладу слів, яким немає відповідності в тексті оригіналу. Вираження у словоформі мови перекладу граматичного значення категорії, відсутньої у вихідній мові.

Синтаксичні відповідності в перекладі. Актуальне членування речення в перекладі. Засоби вираження актуального членування в перекладі. Типи висловлень залежно від мети комунікації. Мотиви структурних змін у висловленні при перекладі. Особливості російсько-українського перекладу приєдникових конструкцій. Способи перекладу дієприкметникових зворотів.

Специфіка машинного перекладу. Сутність і механізм машинного перекладу. Основні проблеми машинного перекладу. Сучасні системи автоматичного перекладу. Редагування комп'ютерного перекладу. Переваги й недоліки машинного перекладу.

Зміст та основні засади редакторської роботи з перекладною літературою. Визначення авторів творів та добір текстів для перекладу й публікації. Збереження ідеї та головної думки авторського твору. Естетичні якості, стилістика перекладного тексту. Інтерпретація авторських текстів перекладачем і редакційно-видавничий процес. Індивідуальна манера перекладача і стиль автора оригіналу.

Двомовні видання. Специфіка двомовних видань. Переклад у двомовній газеті. Стилiстичні втрати і компенсації. Подолання лінгвоетнічного бар'єру. Складні місця для перекладу. Типові мовні помилки двомовних видань.

Редакційно-видавничі вимоги до перекладача і відтворених ним чужомовних текстів. Відтворення змісту – найважливіша умова якості перекладного тексту. Послідовність дотримання в перекладах художньої форми першотвору. Раціональне використання підрядника в перекладацькій та редакторській роботі. Вичерпність і повнота добору перекладачем лексичного матеріалу для відтворюваного тексту. Робота з рукописом перекладача та відображення в ньому індивідуальних особливостей авторського тексту й манери інтерпретатора.

Мовностилістичні засади відтворення та редагування іншомовних текстів. Редакторський аналіз мови першотвору і перекладеного тексту. Засоби мовностилістичного відтворення іншомовних текстів. Зміст і стиль першотвору в прозових перекладах. Труднощі та проблеми передачі фразеологізмів. Місце архаїзмів,

діалектизмів, неологізмів у перекладах та редакторська робота із ними.

Втрати при відтворенні тексту й редакторська допомога перекладачеві. Основні причини втрат перекладного тексту. Калькування й буквалізм у перекладах зі споріднених мов. На перехрестях краси і спотворень поетичних текстів. Особливості редакторського опрацювання перекладу власних імен і назв.

Практика редагування перекладної літератури у різних виданнях. Редагування та публікація перекладних текстів на сторінках газет. Редакторська підготовка до друку перекладної літератури в журнальних виданнях. Перекладні тексти у спеціалізованих періодичних виданнях і редакторська робота із ними.

Технологія трансформації. Орієнтири трансформації. Технологія та характеристики трансформації. Трансформація і літ редагування: спільне і відмінне. Етапи трансформації. Інформаційні жанри. Аналітичні жанри та можливості трансформації. Трансформація текстів відповідно до жанрової специфіки та виду ЗМІ.

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	л	ін д	с.р		л	п	л	ін д	с.р
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістовий модуль 1. Теоретико-практичні основи редагування медіатекстів												
Завдання редагування українських газетно-журнальних видань	4	2				2						
Основні завдання сучасного редагування текстів.	2					2						
Інформаційні та структурні якості тексту	2					2						
Послідовність та етапність роботи редактора з газетно-журналь-ними виданнями	6	2	2			2						
Робота редактора над удосконаленням композиції газетних та журнальних текстів.	2					2						
Нормативні вимоги до редакторської роботи над текстами газетно-журнальних видань	6	2	2			2						
Основні види та методи виправлень у текстах у газетно-журнальних видань	4	2				2						
Аналітичний та синтетичний способи побудови авторських міркувань і редак-торська позиція.	2					2						
Урахування індиві-дуального стилю автора під час редагування текстів газетно-журнальних видань.	2					2						

Редакторська робота із складними випадками слововживання і мовними труднощами в текстах газетно-журнальних видань	6	2	2			2							
Редактор і труднощі синтаксичного характеру.	2					2							
Складні випадки слововживання і редакторська робота з ними.	2					2							
Фактичні й логічні помилки, методи усунення їх в газетно-журнальних виданнях	6	2	2			2							
Рівень редакторської роботи з автором – основний фактор недопущення фактичних помилок у текстах.	2					2							
Інформативне насичення тексту. Роль, особливості та потреби його підвищення в текстах газетно-журнальних видань	4	2				2							
Шляхи підвищення інформативності тексту	2					2							
Проблеми організації та використання тексту в тексті і завдання редактора	2					2							
«Чужі» тексти і суть та редакторська робота з ними.	2					2							
Усталені словосполучення: природа їх, аналіз та етапність у роботі з текстами газетно-журнальних видань	2					2							
Етапи роботи редактора з фразеологізмами в	2					2							

текстах газетно-журнальних видань.													
Разом за змістовим модулем	62	14	8			40							
Змістовий модуль 2. Переклад як основна ланка двомовної комунікації													
Розвиток теоретичних поглядів на переклад Загальні норми редагування перекладу.	4	2				2							
«Вільний», «буквальний», «реалістичний» та «адекватний» переклад.	2					2							
Методи виправлення повідомлень у перекладеному тексті	6	2	2			2							
Методи контролю якісного перекладу	2					2							
Аналіз та класифікація перекладацьких помилок.	2					2							
Лексичні труднощі перекладу. Інформація та її типи в перекладі	6	2	2			2							
Способи відтворення без- та частково еквівалентної лексики. в перекладі	2					2							
Переклад стійких словосполучень	2					2							
Граматичні питання перекладу двомовних видання	2					2							
Граматичні труднощі перекладу	4		2			2							
Труднощі перекладу термінології. Способи їх перекладу.	2					2							
Публіцистичний переклад.	2					2							
Особливості перекладу текстів різних газетних жанрів.	2					2							
Мова газети і мова електронних ЗМІ	2					2							

Перекладацькі транс-формації.	6	2	2		2						
Лексичні трансформації	2				2						
Граматичні трансформації мовних одиниць.	2				2						
Машинний переклад	4	2			2						
Труднощі машинного перекладу.	4				4						
Разом за змістовим модулем	58	10	8		40						
Усього годин	120	24	16		80						

5. ЗМІСТОВІ МОДУЛІ НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ

Змістовий модуль 1

ТЕОРЕТИКО-ПРАКТИЧНІ ОСНОВИ РЕДАГУВАННЯ МЕДІАТЕКСТІВ

Лекційний модуль

1. Завдання редагування українських газетно-журнальних видань
2. Послідовність та етапність роботи редактора з газетно-журнальними виданнями
3. Нормативні вимоги до редакторської роботи над текстами газетно-журнальних видань
4. Основні види та методи виправлень у текстах у газетно-журнальних видань
5. Редакторська робота із складними випадками слововживання і мовними труднощами в текстах газетно-журнальних видань
6. Фактичні й логічні помилки, методи усунення їх в газетно-журнальних виданнях
7. Інформативне насичення тексту. Роль, особливості та потреби його підвищення в текстах газетно-журнальних видань

Практичний модуль

1. Послідовність та етапність роботи редактора з газетно-журнальними виданнями
2. Нормативні вимоги до редакторської роботи над текстами газетно-журнальних видань
3. Редакторська робота із складними випадками слововживання і мовними труднощами в текстах газетно-журнальних видань
4. Фактичні й логічні помилки, методи усунення їх в газетно-журнальних виданнях

Модуль самостійної роботи

1. Основні завдання сучасного редагування текстів.
2. Інформаційні та структурні якості тексту
3. Робота редактора над удосконаленням композиції газетних та журнальних текстів
4. Аналітичний та синтетичний способи побудови авторських міркувань і редакторська позиція.
5. Урахування індивідуального стилю автора під час редагування текстів газетно-журнальних видань.
6. Редактор і труднощі синтаксичного характеру.
7. Складні випадки слововживання і редакторська робота з ними.
8. Рівень редакторської роботи з автором – основний фактор недопущення фактичних помилок у текстах.
9. Шляхи підвищення інформативності тексту
10. Проблеми організації та використання тексту в тексті і завдання редактора
11. «Чужі» тексти суть їх та редакторська робота з ними.

12. Усталені словосполучення: природа їх, аналіз та етапність у роботі з текстами газетно-журнальних видань
13. Етапи роботи редактора з фразеологізмами в текстах газетно-журнальних видань

Змістовий модуль 2. ПЕРЕКЛАД ЯК ОСНОВНА ЛАНКА ДВОМОВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Лекційний модуль

1. Розвиток теоретичних поглядів на переклад. Загальні норми редагування перекладу
2. Методи виправлення повідомлень у перекладеному тексті
3. Лексичні труднощі перекладу. Інформація та її типи в перекладі
4. Перекладацькі транс-формації.
5. Машинний переклад

Практичний модуль

1. Методи виправлення повідомлень у перекладеному тексті
2. Лексичні труднощі перекладу. Інформація та її типи в перекладі
3. Граматичні труднощі перекладу
4. Перекладацькі трансформації.

Модуль самосвітної роботи

1. «Вільний», «буквальний», «реалістичний» та «адекватний» переклад.
2. Методи контролю якісного перекладу
3. Аналіз та класифікація перекладацьких помилок.
4. Способи відтворення без- та частково еквівалентної лексики. в перекладі
5. Переклад стійких словосполучень
6. Граматичні питання перекладу двомовних видання
7. Граматичні труднощі перекладу
8. Труднощі перекладу термінології. Способи їх перекладу.
9. Публіцистичний переклад
10. Особливості перекладу текстів різних газетних жанрів.
11. Мова газети і мова електронних ЗМІ
12. Лексичні трансформації
13. Граматичні трансфор-мації мовних одиниць.
14. Труднощі машинного перекладу

6. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Комплексне використання різноманітних методів організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності студентів і методів стимулювання й мотивації їх навчання сприяє розвитку творчих засад особистості майбутнього фахівця-філолога з урахуванням індивідуальних особливостей учасників навчального процесу.

Цілісний підхід до навчання студентів передбачає поділ методів на дві групи: традиційні та нетрадиційні.

Домінуювальне місце серед традиційних методів посідають: *словесні* (пояснювально-ілюстративний, репродуктивний, частково-пошуковий, дослідницький, метод проблемного викладу, інформаційний); *наочні* (ілюстрація, демонстрація, презентація); *методи організації і здійснення навчально-пізнавальної діяльності*

(пояснення, інструктаж, розповідь, бесіда, робота з підручником; ілюстрування, демонстрування, самостійне спостереження, вправи, практичні і дослідні роботи);

методи стимулювання навчальної діяльності (навчальна дискусія, пізнавальні ігри, створення ситуації інтересу у процесі викладення інформації, створення ситуації новизни, опора на життєвий досвід студента; стимулювання обов'язку і відповідальності в навчанні);

методи навчально-пізнавальної діяльності (індукція і дедукція, метод аналізу, синтезу, порівняння, узагальнення, конкретизації, метод виокремлення головного) тощо.

Окрім традиційних методів навчання для тренування та розвитку креативного мислення студентів, формування в них відповідних практичних умінь і навичок використовуються методи активного навчання, що стимулюють і підвищують інтерес студентів до занять, активізують і загострюють сприймання навчального матеріалу. З-поміж цих методів широкого застосування набули: ділова гра, аналіз конкретних ситуацій, програмове навчання, диспут, дискусія, аналіз конкретних ситуацій, ігрове проектування, метод аналізу ситуацій, метод «аналогії» та метод ситуативних вправ.

7. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Навчальний контроль здійснюється з дотриманням вимог об'єктивності, індивідуального підходу, систематичності і системності, всебічності та професійної спрямованості його.

Завдання контролю полягає у визначенні рівня теоретичної та методичної підготовки студентів: глибини й міцності теоретичних знань, володіння термінологією, здатності творчо використовувати знання для розв'язання конкретних завдань, володіння основними професійно-методичними вміннями. Система контролю з курсу «Практикум з перекладу, редагування і трансформації текстів» охоплює поточний, модульний та підсумковий контролю.

Поточний контроль передбачає перевірку:

1. Рівня виконання студентами завдань до практичних та семінарських занять.

Форми контролю: усне або письмове опитування, тестування.

2. Рівня самостійного вивчення студентами тем курсу.

Форми контролю: виконання контрольних завдань, написання рефератів, виконання перекладів та редагування текстів перекладів.

Модульний контроль передбачає перевірку рівня засвоєння студентами теоретичних і практичних питань окремих розділів курсу.

Форми контролю: тестування ув письмовій формі; виконання індивідуально-дослідного завдання.

Підсумковий контроль передбачає перевірку рівня засвоєння теоретичних знань і володіння професійними вміннями, сформованими в студентів у результаті вивчення курсу “Теоретичні та практичні основи перекладу в редагуванні”.

Форми контролю: комплексна контрольна робота, тести, залік.

8. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінки результатів вивчення дисципліни у формі заліку. Студент допускається до семестрового контролю, якщо він виконав усі види робіт, передбачені навчальним планом. Підсумковий контроль (залік) проводиться у формі тестів.

Проведення заліку передбачає оцінку знань студентів за п'ятибальною та стобальною системами оцінювання знань студентів:

Дисципліна: **Практикум з редагування, перекладу і трансформації медіатекстів**

Форма контролю: **залік**

Рівень, шкала ECTS, оцінка	Теоретична підготовка	Практичні уміння й навички
1	2	3
Зараховано 60-100 б.	Студент засвоїв основні поняття з курсу (текст, види текстів, структура тексту, редагування тексту, переклад медіатекстів тощо), розкриває особливості редагування і перекладу медіатекстів різних жанрів. Засвоєнні знання студент вміє застосувати під час аналізу відредагованих або текстів-перекладів.	Під час виконання контрольних завдань студент дотримується всіх вимог, передбачених програмою курсу; виявляє вміння працювати з медіатекстами різних жанрів, знаходити помилки, зроблені під час редагування або перекладу та виправляти їх. Студент може застосувати засвоєні знання на практиці.
Не зараховано 1-59 б.	Студент не засвоїв основних понять курсу, не може пояснити особливості роботи з текстами, призначеними для редагування та перекладу, вказати різницю видами та жанрами текстів, з'ясувати їх	Під час виконання контрольних завдань студент може виконати лише окремі (нескладні) завдання, виявляти найпростіші помилки, але не може самостійно відредагувати текст

	структуру; не здатний виконати аналіз відредагованого або перекладеного тексту.	або перекласти його українською мовою зробити належні висновки
--	---	--

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Бабич Н.Д. Практична стилістика і культура української мови.– Львів: Світ, 2002.
2. Валгина Н.С. Теория текста. – М.: Логос, 2003.– 277 с.
3. Волкотруб Г.Й. Стилiстика дiлової мови. – К.: МАУП, 2002.– 206 с.
4. Бреус, Е. В. Теория и практика перевода с английского языка на русский [Текст] : учебное пособие / Е.В. Бреус. - М. : Изд-во УРАО, 2005. - 104 с.
5. Борисенко, І. І. Англійська мова в міжнародних документах з прав людини [Текст] : навчальний посібник: У 3-х частинах. - К. : Юрінком Інтер, 2005. – 752 с.
6. Виноградов В.С. Введение в переводоведение: общие и лексические вопросы. – М: ИОСО РАО, 2001. - 223 с.
7. Дудик П.С. Стилiстика української мови. – К.: Академія, 2006.– 368 с.
8. Здоровега В.Й. Теорія і методика журналістської творчості. Підручник. – Львів: ПАІС, 2004.– 268 с.
9. Зелінська Н.В. Теоретичні засади роботи редактора над літературною формою тексту(літературне опрацювання тексту). – К.: УМКВО, 1989, – 76 с.
- 10.Зорівчак Р.П. Реалія і переклад (на матеріалі англomовних перекладів української прози). – Львів: Вид-во при Львів, ун-ті, 1989. – 216 с.
11. Іванченко Р.Г. Літературне редагування. – К.: Вища школа, 1983.– 368 с.
- 12.Капелющний А. О. Редагування в засобах масової інформації. Матеріали для самостійної роботи студентів факультету журналістики.– Львів: ЛДУ, 1999.– 60 с.
- 13.Капелющний А.О. Практична стилістика української мови : навч. посібник. – Львів: ПАІС, 2001.– 224 с.
- 14.Капелющний А. О. Стилiстика. Редагування журналістських текстів: практичні заняття. – Львів: ПАІС, 2003 – 544 с.
15. Карабан В.І. Теорія і практика перекладу з української мови на англійську мову. – Вінниця, 2003.
16. Карабан В. Переклад наукової і технічної літератури. У 2 т. Харків 2001.
- 17.Карпенко В. О. Основи редакторської майстерності. Теорія, методика, практика : підручник.– К.: Університет «Україна», 2007.– 430 с.
- 18.Комиссаров В.Н. Современное переводоведение. – М., 2002.
- 19.Коптілов В.В. Теорія і практика перекладу. – К.: Вища шк., 1982. – 166с.

20. Корунець, І. В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад) : підручник / І.В. Корунець. - Вінниця : Нова Книга, 2001. - 448 с.
21. Кочан І. М. Лінгвістичний аналіз тексту : курс лекцій. – Львів: ЛНУ, 1999.– 156с.
22. Максимов С.С. Усний двосторонній переклад (англійська та українська мови). Курс лекцій та матеріали до семінарських занять. – К.: Вид. центр КНЛУ, 2002. – 234с.
23. Мамрак, А. В. Вступ до теорії перекладу [Текст] / А. В. Мамрак. - К. : Центр учбової літератури, 2009. - 304 с.
24. Мацько Л.І., Сидоренко О. М. та ін. Стилїстика української мови. [Текст].– К.: Вища школа, 2003.– 462 с.
25. Мірам, Г. Е. Основи перекладу : курс лекцій / Г.Е. Мірам, В.В. Дайнеко, Л.А. Тарануха, М.В. Грищенко. – К. : Ельга, Ніка-Центр, 2003. – 240 с.
26. Мильчин А.Э. Методика редакування текста. – М.: Книга, 1980.– 320.
27. Мірам, Г. Профессиональный перевод [Текст] : учебное пособие / Г. Мірам, А. Гон. - К. : Ника-Центр, 2003. - 136 с.
28. Модестов В.С. Художественный перевод: история, теория, практика. – М.: Издательство Литературного института им. М. Горького, 2006. – 463 с.
29. Нелюбин Л.Л. Введение в технику перевода. – М.: Флинта, 2009. – 216с.
30. Основи перекладознавства : навч. посібник / За редакцією проф. Нямцу А.Є. – Чернівці: Рута, 2008. – 312 с.
31. Партико З. В. Загальне редагування: нормативні основи. – Львів: Афіша, 2001.
32. Партико З. В. Галузеве редагування в засобах масової інформації.– Львів: Афіша, 2007.– 104 с.
33. Рецкер Я. И. Теория перевода и переводческая практика. – М.: Р.Валент, 2010. – 240с.
34. Савенець А. Поезія у перекладі: "українська" Шимборська: монографія. – Люблін-Житомир: Полісся, 2006. – 366 с.
35. Сикорский Н. М. Теория и практика редакування.-М.: Высшая школа, 1980.– 328 с.
36. Солодуб Ю.П., Альбрехт Ф.Б., Кузнецов А.Ю. Теория и практика художественного перевода. – М.: Издательский центр, Академия", 2005. – 304с.
37. Стилль автора и стилль перевода: Учеб. пособие / М.А.Новикова, О.Н.Лебедь, М.Ю.Лукинова и др. – К.: УМК ВО, 1988. – 84 с.
38. Татаринов В.А. Методология научного перевода: К основаниям теории конвертации. – М.: Московский лицей, 2007. – 384 с.
39. Тимошик М.С. Видавнича справа та редагування : навч. посібник.– К.: Наша культура і наука – ВД «Ін Юре», 2004.– 224 с.
40. Федоров А.В. Основы общей теории перевода: Лингвистические проблемы. – 4-е изд. – СПб.: Филологический факультет СПбГУ; М.: „Филология три“, 2002.– 416с.
41. Чередниченко О.І. Теоретичні основи удосконалення практики перекладу та двомовної лексикографії // Теория и практика перевода. – Вып. 14.– К., 1987.– С.3–13.
42. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови. Підручник. [Текст].– К.: Академія, 2004.– 408 с.
43. Яцимірська М.Г. Культура фахової мови журналіста. Навч. посібник. [Текст].– К.: Львів: ПАІС, 2004.– 332 с.
44. Яцимірська М.Г. Культура фахової мови журналіста. Навч. посібник. [Текст].–

Львів: ПАІС, 2004.– 332 с.

Допоміжна

1. Гарбовский Н.К. Теория перевода. – М., 2004.

2. Гаспаров М. Вопреки размеру подлинника (Мильтон, Донн, Томпсон)// Альманах переводчика/ Сост. Н.М. Демурова, Л.И. Володарская, отв. ред. М.Л. Гаспаров. – М.: РГГУ, 2001. – С.201 – 2003.

3. Дашенко О. Производные коннотативы в современном русском языке (в сопоставлении с украинским) // Біблія і культура: Збірник наукових статей. Випуск 7 / Відповідальний редактор А.Є.Нямцу. - Чернівці: Рута, 2005. – 424–429.

4. Зорівчак Р.П. Словесний образ у художньому перекладі // «Хай слово мовлене інакше...»: Статті з теорії, критики та історії художнього перекладу. – К., 1982. – С.51–65.

5. Зорівчак Р.П. Фразеологічна одиниця як перекладознавча категорія (на матеріалі перекладів творів української літератури англійською мовою). - Л.: Вид-во Львів, ун-ту, 1983. – 175 с.

6. Казакова Т.А. Практические основы перевода. – СПб.: Союз, 2000.

7. Копистинська Н. Текст, підтекст, надтекст, контекст як проблема порівняльного літературознавства. // Біблія і культура: зб. наук. статей. Вип. 3 / Відповідальний редактор А.Є.Нямцу. - Чернівці: Рута, 2001. - 48-55.

8. Курилик В. Біблія і національні переклади – запорука одухотворення людини. // Біблія і культура: зб. наук. статей. Вип. 2 / Відповідальний редактор А.Є. Нямцу. – Чернівці: Рута, 2000. – 193–199.

9. Лановик Мар'яна. Перекладознавчі пошуки в розвитку герменевтичної думки ХІХ ст. // Біблія і культура: зб. наук. статей. Вип. 7 / Відповідальний редактор А.Є.Нямцу. – Чернівці: Рута, 2005. – С.51–58.

10. Німчук В. Іван Полной - перший перекладач молитов сучасною українською мовою // Біблія і культура: зб. наук. статей. Вип. 1 / Відповідальний редактор А.Є. Нямцу. – Чернівці: Рута, 2000. –174 –179.

11. Гуйванюк Ніна. Варіантність мовних засобів у перекладах сакральних текстів молитов українською мовою // Біблія і культура: зб. наук. статей. Вип. 6 / Відповідальний редактор А.Є.Нямцу. – Чернівці: Рута, 2004. – 420 –429.

12. Палажченко П. Мой несистематический словарь (Из записной книжки переводчика) – М.: Р.Валент, 2002. – 324 с.

13. Радчук В. Суржик як переклад // Українська мова та література. - 2000.-№ 11 (171).-С. 11-12.

14. Ткаченко А. Художній переклад у полілозі культур // Біблія і культура: зб. наук. статей. Вип. 6 / Відповідальний редактор А.Є.Нямцу. – Чернівці: Рута, 2004. – 356 –362.

15. Шахова К. Деякі міркування про переклади Шевченка іноземними мовами/Біблія і культура: зб. наук. статей. Вип. 4 / Відповідальний редактор А.Є.Нямцу. – Чернівці: Рута, 2002. – 182 –184.

Словники і довідники

1. Александрова З.Е. Словарь синонимов русского языка: Практический справочник. – Москва, 2003.

2. Алексеенко Л.М., Олексієнко В.М. Економічний тлумачний словник: власність, приватизація, ринок цінних паперів (українсько-англійсько-російський). – Тернопіль, 2003.

3. Букчина Б.З., Калакуцкая Л.П. Слитно или раздельно? Орфографический словарь-справочник: Свыше 107 000 слов. – М., 2001.
4. Бурячок А.А. Орфографічний словник української мови. – Київ, 2002.
5. Бусел В.Т. Великий зведений орфографічний словник сучасної української мови. – Київ, 2003.
6. Бусел В.Т. Великий тлумачний словник сучасної української мови. – Київ, 2003.
2. Варган І.О., Пилинська М.М. Російсько-український словник сталих виразів. [Текст].– Харків: Прапор, 2002.– 864 с.
3. Великий зведений орфографічний словник сучасної української лексики: 253 тис. слів. [Текст].– К.: Ірпінь, ВТФ «Перун», 2003.– 88 с.
4. Великий тлумачний словник сучасної української мови: 170 тис. слів. [Текст].– К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2001.– 1440 с.
5. Волощак М.Й. Неправильно – правильно. Довідник українського слововживання. За матеріалами засобів масової інформації. [Текст].– К.: Просвіта, 2002.– 128 с.
6. Головащук СІ. Російсько-український словник сталих словосполучень. – Київ, 2001.
7. Горбачевич К.С. Словарь синонимов русского языка: Более 4000 синонимов. – М., 2005.
8. Горпинич В.О. Словник географічних назв України. Топоніми та відтопонімічні прикметники. [Текст].– К.: Довіра, 2001. – 526 с.
9. Гринчишин Д.Г., Капелюшик А.О. Словник-довідник з культури української мови.– К.: Знання, 2004.– 368 с.
10. Грушевський А.В., Коляда Г.Н. Сучасний російсько-український українсько-російський словник + граматики. – Донецьк, 2003.
11. Довідник з культури мови.– К.: Вища школа, 2005. – 399 с.
12. Енциклопедія сучасної України у 30 томах.– К.: Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001 – 2006, т. 1–6.
13. Єрмоленко С. Я., Библик С. П. та ін. Українська мова. Короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів.– К.: Либідь, 2001.– 224 с.
14. Зубков М. Г. Українська мова. Універсальний довідник.– Харків: Школа, 2004.
15. Зубков М. Новий російсько-український політехнічний словник: 100 000 термінів і термінів-словосполучень. – Харків, 2005.
16. Івченко А. Новий орфографічний словник української мови.– Львів: Кальварія, 2002.– 532 с.
17. Їжакевич Г.П. та ін. Українсько-російський словник. – Київ, 2004.
18. Калашник В.С., Колоїз Ж.В. Словник фразеологічних антонімів української мови. – Київ, 2001.
19. Капелюшний А.О. Стилістика й редагування. Практичний словник – довідник журналіста.– Львів: ПАІС, 2002.– 573 с.
20. Капелюшний А.О. Практичний посібник-довідник журналіста. Редагування в ЗМІ. Аналіз і перевірка фактичного матеріалу.– Львів: ПАІС, 2004.– 576 с.
21. Караванський С. Практичний словник синонімів української мови. – К.: «Українська книга», 2004. – 448 с.
22. Крысин Л.П. Толковый словарь иноязычных слов. – М., 2003.
23. Кузнецов С.А. Большой толковый словарь русского языка. - С.-П., 2003.
24. Ленець К.В., Ставицька Л.О. Короткий російсько-український словник контрастивної лексики. – Київ, 2002.
25. Мусієнко М.М. та ін. Екологія: Тлумачний словник. Укр. і рос. мовами. – Київ, 2004.

26. Нелюбин Л.Л. Толковый переводоведческий словарь. – Изд. 3-е, перераб., – М.: Флинта: Наука, 2003. – 320с.
27. Новейший словарь иностранных слов и выражений. – Москва, 2002. 25-Новий українсько-російський російсько-український словник. – Київ, 2002.
28. Огар Е. І. Українсько-російський та російсько-український словник-довідник з видавничої справи. – Львів: Палітра друку, 2002.– 224 с.
29. Орфографический словарь русского языка: Более 100 000 слов /Под ред. СИ. Ожегова. – Москва, 2005.
30. Погрібний М.І. Орфографічний словник. – Київ, 1984.
31. Полюга Л.М. Словник синонімів української мови. – Київ, 2001.
32. Російсько-український словник /Під ред. Жайворонка В.В. – Київ, 2003.
33. Савицька Л. Короткий словник жаргонної лексики української мови.– К.: Критика, 2003.– 336 с.
34. Ситников В.П., Славкин В.В. Орфографический словарь современного русского языка. – Москва, 2005.
35. Словник фразеологізмів української мови.– К.: Наукова думка, 2003.– 1104 с.
36. Тихонов А.Н. Новый учебный словарь русского языка. – М., 2003.
37. Толковый словарь русского языка с включением сведений о происхождении слов / Отв. ред. Н.Ю. Шведова. – М., 2007.
38. Трійняк І. І. Словник українських імен. – К.: Довіра, 2005.– 509 с.
39. Український правопис. – Київ, 2019.
40. Універсальний словник-енциклопедія. – К.: Всеуито, Новий друк, 2003.– 1414с.
41. Универсальный фразеологический словарь русского языка /Под ред. Волковой Т. – Москва, 2001.
42. Шевчук С. В. Разом, окремо, через дефіс: Словник-довідник. – К.: АСК, 2003.

Інтернет-ресурси

1. Переклад і редагування наукових текстів [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1589031540670/dokumentoznavstvo/-pereklad_redaguvannya_naukovih_tekstiv
2. Особливості редагування текстів [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1754090640672/dokumentoznavstvo/pereklad_termini_osoblivosti_redaguvannya_naukovogo_tekstu#818
3. Типові помилки під час перекладу тексту [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1482111140671/dokumentoznavstvo/-tipovi_pomilki_pid_chas_perekladu_naukovih_tekstiv_ukrayinskoju_movoyu#739
4. Засвідчення правильності перекладу [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1589031547459/pravo/_zasvidchennya_virnosti_-perekladu#320
5. Переклад термінів [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1754090640672/dokumentoznavstvo/pereklad_termini_osoblivosti_redaguvannya_naukovogo_tekstu#381
6. Особливості перекладу юридичних текстів [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://bukvar.su/inostrannyj-jazyk/177599-Osobennosti-perevoda-yuridicheskikh-tekstov.html>
7. Особливості перекладу економічних текстів [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://institute.com.ua/moreinfo.php?diplomID=29473>
8. Особливості технічного перекладу [Електронний ресурс] – Режим доступу:

http://rusnauka.com/30_NIEK_2009/Philologia/50738.doc.htm

9. Особливості перекладу текстів українською мовою [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://on2.docdat.com/docs/1277/index-28579-14.html>

10. Жутовская Н. Владимир Набоков - переводчик "Слова о полку Игореве" // Мир истории. Российский электронный журнал. - 2000. - № 5. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.tellur.ni/~historia/archive/05-00/nabocov.html>.

11. Радміла Сегол Редагування перекладу текстів англomовних телевізійних програм на прикладі перекладу серіалу «баффі – переможниця вампірів» та емоційно-експресивна лексична парадигма [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://litmisto.org.ua/?p=7784>

12. Партико З. В. Загальне редагування: нормативні основи : навч. Посіб Л. : ВФ Афіша, 2006. – 416 с. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://lib.sumdu.edu.ua/-library/DocDescription?doc_id=253922

13. Іванченко Р. Літературне редагування К. : Вища школа, 2003. – 247 с. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://lib.sumdu.edu.ua/library/-DocDescription?doc_id=57663

14. Капелюшний А.О. Редагування в засобах масової інформації: навч. Посіб Л. : ПАІС, 2005. – 304 с. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://lib.sumdu.edu.ua/library/-DocDescription?doc_id=86223

15. Кобякова І.К. Методичні вказівки до самостійної роботи з курсу "Критика і редагування художніх текстів": для студ. 4-го курсу спец. "Переклад" денної форми навчання Суми : СумДУ, 2008. – 36 с. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://lib.sumdu.edu.ua/library/-DocDescription?doc_id=187348
<http://www.share.net.ua/forum/index.php?showtopic=1504>
<http://www.franko.lviv.ua/faculty/intrel/tpp/>

